

Ψελλίσματα για το Άγιο Πνεύμα

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Πώς να μιλήσεις για εμπειρία έρωτα σε κάποιον που τον ταυτίζει με σαρκική ηδονή;

Πώς να εξηγήσεις τη δυναμική της φιλίας σ'αυτόν που κινείται εγωκεντρικά;

Πώς να καταθέσεις τη χαρά της εν Χριστώ κοινωνίας των προσώπων στον εκκλησιαζόμενο που βλέπει τη λειτουργία ως μέσον «πνευματικής αγαλλίασης» και αυτοδικαίωσης;

Πώς, τέλος, να εκφράσεις την πληρότητα που η «τελευταία και μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής» γεμίζει τις καρδιές των χριστιανών, σε όποιον δέχεται μόνο ό,τι καταλαβαίνει με τις αισθήσεις;

«Πάντα χορηγεί το Πνεύμα το άγιο...»

Όπως η ψυχή ζωντανεύει το σώμα, έτσι το Άγιο Πνεύμα, ως ζωοποιόν, χαρίζει στον κόσμο τα χαρίσματα, στην Εκκλησία την Αλήθεια, στους ανθρώπους την

όντως Ζωή.

Όταν τα προβλήματα, το ένα μετά το άλλο, σε συντρίβουν κι ακόμα εσύ στέκεσαι όρθιος, είναι γιατί το Άγιο Πνεύμα σου συμπαρίσταται.

Όταν το μέσα σου σκοτάδι σε κάνει να τα βλέπεις όλα μαύρα και η απελπισία καρδοκεί να σε διαλύσει συνθέμελα και παρόλ'αυτά ελπίζεις, είναι γιατί το Άγιο Πνεύμα είναι δίπλα σου.

Όταν τα πάθη και η αμαρτία, που χρόνισε μέσα σου, κυριάρχησαν και παρέλυσαν τις πνευματικές σου δυνάμεις και συ βλέπεις πως με ένα «Κύριε ελέησον» που το λες καρδιακά, βγαίνεις από πάνω, είναι γιατί το Άγιο Πνεύμα σ'ενίσχυσε.

Κι ακόμα:

Όταν τα σκάνδαλα στην Εκκλησία «κλυδωνίζουν το σκάφος της» και «φως ουδαμού», φαίνεται ότι διαλυθήκαν όλα με τους άτσαλους χειρισμούς των ποιμένων της, κι όμως «έρχεται γαλήνη μεγάλη» συνεχίζοντας την αποστολή της στον κόσμο που περιμένει τη σωτηρία του, είναι γιατί το Άγιο Πνεύμα την καθοδηγεί, τη φροντίζει και τη στερεώνει.

Όταν τα σχίσματα και οι αιρέσεις – με τους «επικίνδυνους χαρισματούχους» που μπορούν να παρασύρουν κόσμο – απειλούν την ενότητα της Εκκλησίας, αλλά, τελικά, εκείνη παραμένει «η Μία Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία», είναι γιατί το Άγιο Πνεύμα συνεχίζει να υπάρχει σ' Αυτήν.

- Δεν είναι αυτά που φαίνονται η πραγματικότητα.
- Δεν είναι η λογική μας το κριτήριο της αλήθειας.
- Δεν είναι ο πόνος κι ο θάνατος το τέλος.

Ο Τριαδικός Θεός, ο Θεός των Πατέρων μας, μας αποκαλύπτεται ως αγάπη, σχέση, ζωή. Η Εκκλησία, ως τρόπος ζωής Του, είναι στον κόσμο για να μπορούμε, συγκεκριμένα και ανθρώπινα, να ζήσουμε τη ζωή Του και να θεωθούμε.

«Πνεύμα άγιο, έλα και σε μας σήμερα, όπως ήλθες τότε στους μαθητές του Κυρίου την Πεντηκοστή κι όπως ήλθες σε τόσους ανθρώπους δια των αιώνων. Έλα και δώσε μας αγάπη, ταπείνωση, σοφία, χαρά, ειρήνη, κοινωνικότητα, πίστη κι επιθυμία με ζήλο, ώστε να γίνουμε αληθινά τέκνα του Πατρός. Αμήν!»

<https://bit.ly/3MBUf6R>